

Проект

**Еразмус+ напрямую Жана Моне
№ 101083978 – EUCUSTOMSSTU
ERASMUS-JMO-2022-HEI-TCH-RSCH**

Митне право ЄС_Тема 1

**для здобувачів вищої освіти першого
(бакалаврського) рівня
ОПП “Митна безпека”**

40 годин / 1,3 кредити ЄКТС

Co-funded by
the European Union

Erasmus+

Jean Monnet Modules

Тема 1. Загальні положення митного права Європейського Союзу

План лекції – 4 год.

1. Поняття Митного союзу ЄС
2. Митний кордон та митна територія ЄС
3. Сфера застосування митного законодавства, завдання митних органів
4. Дозволи / рішення митних органів та митного права ЄС
5. Строки і санкції у митному праві ЄС
6. Правовий статус декларанта та особи, уповноваженої на декларування

1. Поняття митного союзу ЄС

Митний Союз Європейського Союзу (*European Union Customs Union / Europäische Zollunion*) - митний союз країн Європейського Союзу та кількох інших країн, важливий складник спільного ринку. Його створення стало першочерговим завданням після підписання Римського договору у 1957 році Бельгією, Італією, Францією, Люксембургом, Нідерландами та Західною Німеччиною і завершилось 1968 року. Найголовнішими були такі заходи:

- скасування всіх митних зборів та обмежень між країнами-членами;
- запровадження єдиного зовнішнього тарифу щодо товарів третіх країн, однакового для всієї Європейської Спільноти (прибуток від його стягнення став одним із джерел формування власних ресурсів Спільноти);
- спільна торговельна політика як зовнішній аспект митного союзу (на міжнародному рівні Спільнота виражає спільну позицію всіх держав-членів).

Спільні процедури та правила були зібрані до купи в єдиному адміністративному документі (*Single Administrative Document / Einheitliches Verwaltungsdokument*), який замінив усі попередні нормативні акти. Відколи 1993 року офіційно почав діяти спільний ринок, усі традиційні перевірки на внутрішніх кордонах були скасовані разом з митними формальностями. Отже, митні служби країн-членів втратили функції стягування акцизного збору, ПДВ та накопичення статистичної інформації.

Установчі договори ЄС

- Паризький договір 1951 р. про заснування Європейського співтовариства вугілля та сталі (ЄСВС) – укладений терміном на 50 років
- Римські договори 1957р.:
 - 1) Про заснування Європейського Економічного Співтовариства (з 1993р. – Європейське Співтовариство)

Правовою основою митного союзу є стаття 28 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС)

(1) Die Union umfasst eine Zollunion, die sich auf den gesamten Warenaustausch erstreckt; sie umfasst das Verbot, zwischen den Mitgliedstaaten Ein- und Ausfuhrzölle und Abgaben gleicher Wirkung zu erheben, sowie die Einführung eines Gemeinsamen Zolltarifs gegenüber dritten Ländern

(1) Союз складається з митного союзу, який охоплює всю торгівлю товарами і передбачає заборону між державами-членами митних зборів на імпорт та експорт і всіх зборів, що мають еквівалентну дію, а також ухвалення спільного митного тарифу щодо третіх країн

2) Artikel 30 und Kapitel 3 dieses Titels gelten für die aus den Mitgliedstaaten stammenden Waren sowie für diejenigen Waren aus dritten Ländern, die sich in den Mitgliedstaaten im freien Verkehr befinden

2) Стаття 30 та Глава 3 цього Розділу (Політика ЄС та внутрішні дії) застосовуються до товарів, що походять з держав-членів, а також до товарів, що походять з третіх країн, які перебувають у вільному обігу в державах-членах

Лісабонські договори

Митні збори на імпорт та експорт (ст. 30 ДФЄС) і кількісні обмеження торгівлі (ст. 34 і ст. 35 ДФЄС) заборонені між країнами-членами ЄС, за винятком таких товарів, як паливо, тютюн, алкогольні напої та кавові вироби.

Art. 30 (ex-Artikel 25 EGV)

Ein- und Ausfuhrzölle oder Abgaben gleicher Wirkung sind zwischen den Mitgliedstaaten verboten. Dieses Verbot gilt auch für Finanzzölle

Ст. 30 Митні збори на імпорт та експорт або збори, що мають еквівалентну дію, повинні бути заборонені між державами-членами. Ця заборона також поширюється на фінансові мита

Art. 34 (ex-Artikel 28 EGV)

Mengenmäßige Einfuhrbeschränkungen sowie alle Maßnahmen gleicher Wirkung sind zwischen den Mitgliedstaaten verboten

Ст. 34 Кількісні обмеження на імпорт та всі заходи, що мають еквівалентну дію, повинні бути заборонені у відносинах між державами-членами

Art. 35 (ex-Artikel 29 EGV)

Mengenmäßige Ausfuhrbeschränkungen sowie alle Maßnahmen gleicher Wirkung sind zwischen den Mitgliedstaaten verboten

Ст. 35 Кількісні обмеження експорту та всі заходи, що мають еквівалентну дію, повинні бути заборонені у відносинах між державами-членами

Вони також мають Спільний митний тариф, який є обов'язковим для всіх держав-членів і встановлюється Радою за пропозицією Комісії (ст. 31 ДФЄС).

Art. 31 (ex-Artikel 26 EGV)

Der Rat legt die Sätze des Gemeinsamen Zolltarifs auf Vorschlag der Kommission fest

Ст. 31 Рада, діючи за пропозицією Комісії, визначає ставки Єдиного митного тарифу

Springer Gabler

Quelle: <https://wirtschaftswissen.gabler.de/definition/taric-49829>

TARIC (*Gemeinsamer Zolltarif* / *Єдиний митний тариф*) було запроваджено Регламентом Ради (ЄЕС) № 2658/87 від 23.07.1987р. про тарифну і статистичну номенклатуру та про Єдиний митний тариф як єдиний тариф ЄС.

TARIC розшифровується як *Tarif intégré des Communautés européennes* ("Інтегрований тариф Європейського Союзу") французькою мовою.

Окрім встановлення тарифних заходів (ставок мита), **TARIC** також використовується для встановлення заходів торговельної політики щодо певних товарів з певних третіх країн. Він застосовується до всього Європейського Митного союзу, до якого входять також Туреччина, Андорра, Сан-Маріно.

Co-funded by
the European Union

Програма Еразмус + напряму Жана Монне
МИТНЕ ПРАВО ЄС

Договір про заснування Європейської спільноти від 01.01.2005р.

ст. 23 Договору свідчить, що Спільнота ґрунтується на митному союзі, що обіймає всю торгівлю товарами, містить заборону на ввізне та вивізне мито та всі збори еквівалентної дії між державами-членами та ухвалення спільного митного тарифу у відносинах із третіми країнами. Положення Договору про ЄС (ЄЕС) митний союз у повній відповідності до умов ГАТТ.

Договір проголошує наступні принципи митного союзу ЄС:

- усунення митних зборів і рівнозначних зборів між державами-членами
- усунення кількісних обмежень і рівнозначних заходів у взаємній торгівлі держав-членів
- прийняття певних умов у сфері непрямого оподаткування, що впливає на товарообіг усередині ЄС
- прийняття загального зовнішнього тарифу

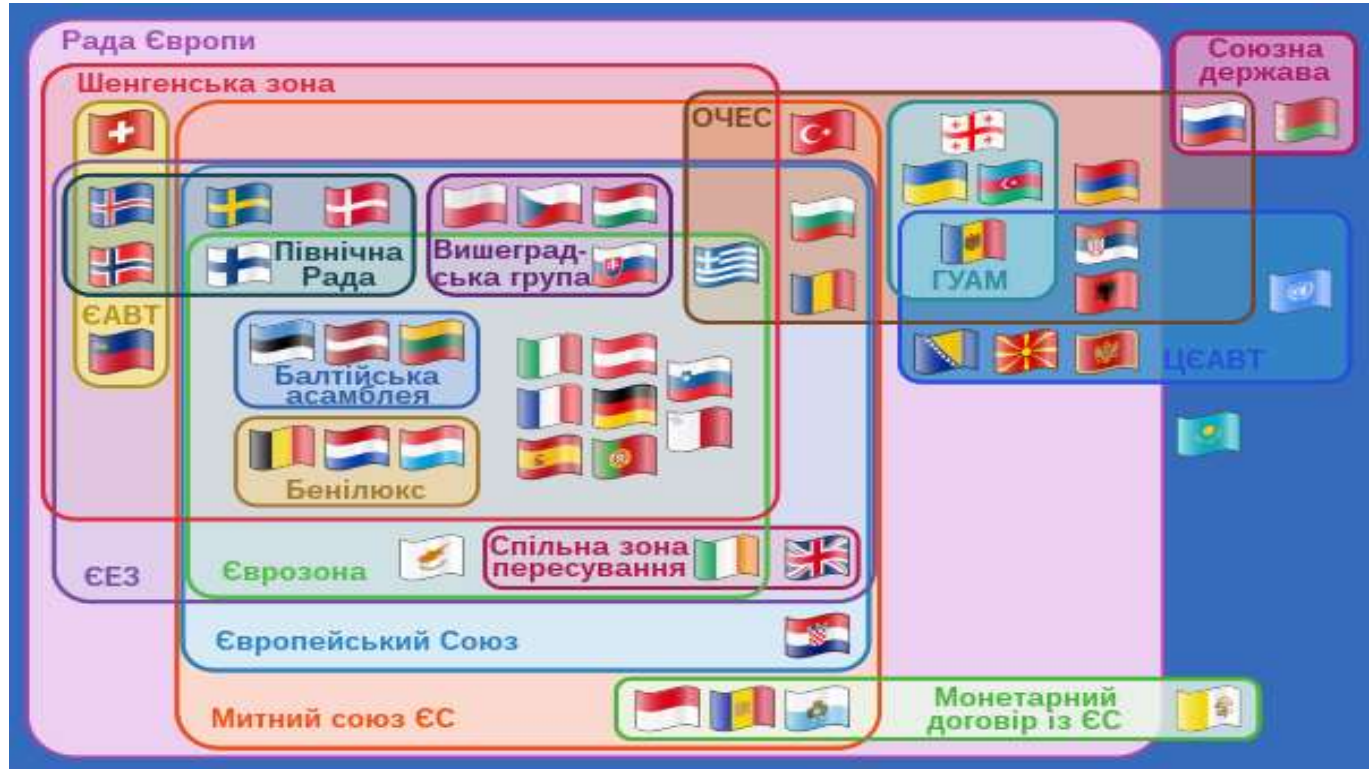
2017 році у світі функціонувало лише 15 митних союзів із майже 300 зареєстрованих у СОТ регіональних торговельних утворень. При цьому в чистому вигляді Митний союз як самостійну форму регіональної економічної інтеграції застосовують нечасто і здебільшого у якості початкової форми ведення спільної економічної політики у більш комплексних інтеграційних формуваннях, орієнтованих на формування спільних ринків або економічних союзів.

Найпотужнішим утворенням з елементами Митного союзу є Європейський Союз. У розвитку Європейського економічного співтовариства (попередника ЄС) процес оформлення Митного союзу завершений ще у 1968р., і саме на цій основі європейський інтеграційний процес перейшов на вищі рівні свого розвитку – спільний, а згодом і єдиний ринок, економічний та валютний союз. Незважаючи на інкорпорацію його механізмів у склад нинішнього єдиного європейського ринку, як міжнародно-правова форма Митний союз залишається відносно автономною структурою, членство в якому можливе й для країн, що не є членами ЄС (напр., Туреччина, Андорра, Сан-Маріно).

Діаграма участі країн у міжнародних договорах і наднаціональних європейських організаціях

2. Митний кордон та митна територія ЄС

„*Митна територія*” ст. XXVI *General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) / Генеральної Угоди по тарифам і торгівлі (ГАТТ)* – будь-яка територія, щодо якої застосовуються окремі тарифи чи інші заходи регулювання торгівлі для значної частини торгівлі такої території з іншими територіями.

„*Митна територія ЄС*” – обмовлена нормативно-правовими актами ЄС сукупність територій (регіонів) держав-членів, на якій діють норми і правила митного союзу. Зовнішній периметр ЄС іменується митним кордоном.

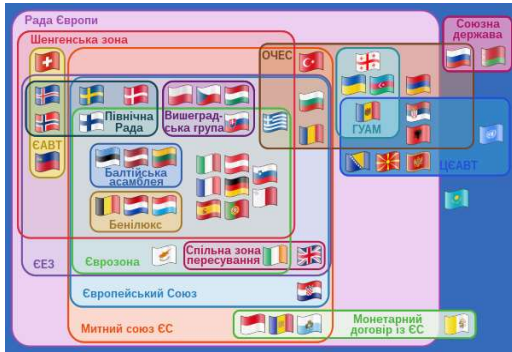
Митна територія (ст. 4 МК ЄС)

Ч. 1 - Митна територія ЄС складається з таких територій, в тому числі їхніх територіальних вод, внутрішніх вод і повітряного простору

Ч. 2 - Вказані нижче території, розташовані за межами території держав-членів, у тому числі їхні територіальні води, внутрішні води та повітряний простір, повинні вважатися частиною митної території Союзу з урахуванням застосовних до них конвенцій і договорів:

- (a) **ФРАНЦІЯ** Територія Монако, що визначена у Митній конвенції, підписаній у Парижі 18 травня 1963 року (Journal officiel de la République française (Офіційний вісник Французької Республіки) від 27 вересня 1963 року);
- (b) **КІПР** Територія районів дислокації Збройних сил Сполученого Королівства в Акротірі та Декелії, що визначена в Договорі щодо заснування Республіки Кіпр, підписаному в Нікосії 16 серпня 1960 року (Збірник договорів Сполученого Королівства № 4 (1961), директивний документ 1252).

1. Територія королівства Бельгія	15. Територія Республіки Литва
2. Територія Республіки Болгарія	16. Територія Великого Герцогства Люксембург
3. Територія Чеської Республіки	17. Територія Угорщини
4. Територія Королівства Данія	18. Територія Мальти
5. Територія Федеральної Республіки Німеччина	19. Територія Королівства Нідерландів у Європі
6. Територія Республіки Естонія	20. Територія Республіки Австрія
7. Територія Ірландії	21. Територія Республіки Австрія
8. Територія Грецької Республіки	22. Територія Португальської Республіки
9. Територія Королівства Іспанія	23. Територія Румунії
10. Територія Французької Республіки	24. Територія Республіки Словенія
11. Територія Республіки Хорватія	25. Територія Словацької Республіки
12. Територія Італійської Республіки	26. Територія Республіки Фінляндія
13. Територія Республіки Кіпр	27. Територія Королівства Швеція
14. Територія Республіки Латвія	

Винятки:

Данія
- Фарерські
острови
- Гренландія

ФРН
- Геліголанд
(острів)
- Бюсінген

Іспанія
- Сеута
- Мелілья

Франція
- заморські країни і
території, до яких
застосовання Ч.4 Договору
про заснування ЄС

Італія
- Лівіньо

Ісландія, Ліхтенштейн та Норвегія разом з країнами-членами Європейського Союзу утворюють Європейську економічну зону (ЄЕЗ), і до них застосовуються спеціальні митні правила (преференційні умови). До Ісландії, Ліхтенштейну та Норвегії не застосовується єдиний зовнішній тариф. Для Ліхтенштейну існують спеціальні правила в цьому відношенні через його приналежність до митної території Швейцарії.

Vatikan! Андорра, Сан-Марино мають Угоду про митний союз з ЄС.

Туреччина входить до митного союзу з митною територією ЄС. 26 .06.2018 року ЄС відхилив пропозицію про розширення Європейського митного союзу з Туреччиною. Розширення мало охопити сільськогосподарський сектор і сферу послуг; на сьогоднішній день вільною є лише торгівля товарами. Митний союз у його нинішньому вигляді не охоплює такі важливі сфери економіки як [сільське господарство](#) (до яких застосовуються двосторонні торговельні пільги), послуги або державні закупівлі.

Митні території Союзу з особливим статусом

➤ Податкові території держав-членів не завжди збігаються з митною територією Союзу. Це стосується "спеціальних податкових (фіскальних) територій". Згідно з визначенням, наведеним у ст. 1 п. 35 Делегованого Регламенту Комісії - ДА, це території, які є частиною митної території Союзу; до яких не застосовуються положення Директиви Ради 2006/112/ЄС від 28.11.2006 р. про спільну систему податку на додану вартість або Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16.12.2008 р. про загальні положення щодо акцизного збору та про скасування Директиви 92/12/ЄЕС. Для ПДВ сфера застосування визначена у ст. 5-8 Директиви, а для акцизного збору - у ст. 5 і 6 Директиви.

Території, на які поширюється дія Регламенту, є наступними:

Спеціальні податкові (фіскальні) території

	Митна територія	Територія ПДВ	Територія акцизного податку
Бюсинген, Хельголанд (Німеччина)	ні	ні	ні
Канарські острови (Іспанія)	так	ні	ні
Сеута, Мелілья (Іспанія)	ні	ні	ні
Французька Гвіана, Гваделупа, Мартініка, Майотта, Реюньйон, Сен- Мартен (Франція)	так	ні	ні
Гора Афон (Греція)	так	ні	так
Кампйоне д'Італія, озеро Лугано (Італія)	так	ні	так
Лівігно (Італія)	ні	ні	ні
Аландські острови (Фінляндія)	так	ні	ні

У зв'язку з виходом Сполученого Королівства з ЄС (Велика Британія), вищезазначені Директиви більше не застосовуються до територій Акротірі та Декелії, Британських Нормандських островів та острова Мен. З 01.01.2021 митні формальності, передбачені законодавством ЄС, застосовуватимуться до всіх товарів, що ввозяться з Великої Британії на митну територію ЄС або з митної території ЄС до Великої Британії.

Зміни до МК ЄС ще не були внесені!

Brexit

з 01/01/2021 Велика Британія та її острови покинули ЄС

Нормандські острови (Олдені, Герн, Гернсі, Джерсі, Сарк) та острів Мен більше не є частиною митної території ЄС, у зв'язку з Угодою про вихід з ЄС

3. Сфера застосування митного законодавства, завдання митних органів

У межах ЄС існують для різних правових сфер різні сфери застосування:

- відповідні нормативні акти визначають їхню відповідну сферу застосування
- сфера застосування по суті однакова, але існують часткові відмінності

Договори ЄС

- Територія країн-членів ЄС із урахуванням винятків (Ст. 52 Договору про ЄС)
- Зміни і доповнення (ст. 355 Договору про ФЄС)

Митна сфера

- Територія країн-членів ЄС із урахуванням винятків (Ст. 4 п.1 МК ЄС)
- Монако, Акротірі, Декелія (Ст. 4 п.2 (а, b) 1 МК ЄС)

ПДВ

- Територія країн-членів ЄС (Ст.5 п.1 MwStSystRL/Спільна система ПДВ в ЄС)
- Винятки (Ст.6 MwStSyRL)
- Включає наступні області (Ст.67MwStSyRL)

Акцизний податок

- Територія країн-членів ЄС (Ст. 5 п.1 VerbrauchStSystRL/Спільна система про акцизний податок в ЄС)
- Винятки (Ст. 5 п. 2-5 VerbrauchStSystRL)

Ст. 1 Митного кодексу ЄС “Предмет і сфера застосування” (Р.І, Гл.1)

1. Цей Регламент запроваджує Митний кодекс Союзу (Кодекс), що містить загальні положення та процедури, застосовні до товарів, переміщуваних на митну територію Союзу або за її межі. Без обмеження міжнародного права та конвенцій і законодавства Союзу в інших галузях, Кодекс діє однаково на всій митній території Союзу.
2. Деякі положення митного законодавства можуть діяти за межами митної території Союзу в рамках законодавства, що регулює окремі галузі, або в рамках міжнародних конвенцій.
3. Дія деяких положень митного законодавства, в тому числі передбачених ним спрощень, поширюється на торгівлю товарами Союзу між частинами митної території Союзу, що до них застосовуються положення Директиви 2006/112/ЄС або Директиви 2008/118/ЄС, та частинами такої території, де такі положення не застосовуються, або на торгівлю між частинами такої території, де такі положення не застосовуються.

Додаткові положення:

Ст. 114 Делегованого Регламенту Комісії / UZK-DA (ст.1 п.3 МК ЄС) “Торгівля зі спеціальними митними територіями”

1. Держави-члени повинні застосовувати статті 115–118 цього Регламенту та статті 133–152 Кодексу до товарів Союзу, що переміщуються з або до спеціальної фіскальної території до або з іншої частини митної території Союзу, що не є спеціальною фіскальною територією та не розташована в межах однієї держави-члена.
2. Якщо товари Союзу відправлені зі спеціальної фіскальної території до іншої частини митної території Союзу, що не є спеціальною фіскальною територією, але розташована в межах однієї держави-члена, вони повинні бути пред’явлені на митниці відразу після прибуття до такої іншої частини митної території Союзу. Однак за згодою митного органу відповідної держави-члена товари можуть бути пред’явлені на призначеній митниці або в будь-якому іншому місці, призначеному або схваленому таким митним органом до їх відвантаження зі спеціальної фіскальної території. Товари повинні бути пред’явлені на митниці особою, яка переміщує такі товари до іншої частини митної території Союзу або особою, від імені або в інтересах якої товари переміщуються до зазначеної частини митної території Союзу.
3. Якщо товари Союзу відправлені із частини митної території Союзу, що не є спеціальною фіскальною територією, до спеціальної фіскальної території в межах однієї держави-члена, вони повинні бути пред’явлені на митниці відразу після прибуття до такої спеціальної фіскальної території. Однак за згодою митного органу відповідної держави-члена товари можуть бути пред’явлені на призначеній митниці або в будь-якому іншому місці, призначеному або схваленому таким митним органом до їх відвантаження з місця відправлення. Товари повинні бути пред’явлені на митниці особою, яка переміщує такі товари до спеціальної фіскальної території Союзу або особою, від імені або в інтересах якої товари переміщуються до спеціальної фіскальної території.
4. Товари Союзу, зазначені в параграфах 2 та 3, підпадають тільки під дію митних положень відповідно до статті 134 цього Регламенту.

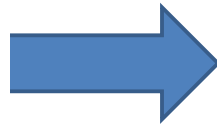
Ст. 134 Делегованого Регламенту Комісії / UZK-DA (ст.1 п.3 МК ЄС) “Митні декларації в торгівлі зі спеціальними митними територіями”

1. Указані нижче положення застосовуються *mutatis mutandis* до торгівлі товарами Союзу, зазначеними у статті 1(3) Кодексу:
 - (a) глави 2, 3 та 4 розділу V Кодексу;
 - (b) глави 2 та 3 розділу VIII Кодексу;
 - (c) глави 2 та 3 розділу V цього Регламенту;
 - (d) глави 2 та 3 розділу VIII цього Регламенту.
2. У контексті торгівлі товарами Союзу, зазначеними у статті 1(3) Кодексу, що здійснюється в межах однієї держави-члена, митні органи такої держави-члена можуть постановити, що єдиний документ може використовуватися для декларування відправлення (далі — декларація відправлення) та введення в обіг (далі — декларація введення в обіг) товарів, відправлених до, з спеціальних фіскальних територій або між ними.
3. До дат модернізації національних систем імпорту, зазначених у додатку до Імплементаційного рішення (ЄС) 2016/578, у контексті торгівлі товарами Союзу, зазначеними у статті 1(3) Кодексу, що здійснюється в межах однієї держави-члена, митний орган відповідної держави-члена може дозволити використання рахунку-фактури або транспортного документа замість декларації відправлення або введення в обіг.

Ч.1 статті 1 МК ЄС передбачає:

загальні положення та процедури, викладені в Митному кодексі щодо ввезення товарів на митну територію Союзу або вивезення з неї, повинні застосовуватися однаково в усіх державах-членах.

Після виходу з ЄС
Сполучене Королівство
більше не є частиною
митної території з
31.01.2020. Митні правила
Союзу застосовуються на
території Сполученого
Королівства після
укладення нових
відповідних угод

Ч.2 статті 1 МК ЄС передбачає:

винятки (розширення або обмеження сфери застосування) можуть виникати відповідно до ч. 2 ст. 1 МК ЄС на підставі національного законодавства міжнародних угод (наприклад, Віденської конвенції про дипломатичні відносини) або нормативних актів Союзу в інших сферах (наприклад, на підставі актів про приєднання нових членів).

Приклад:

На підставі міжнародних угод митні правила Союзу можуть також застосовуватися за межами митної території ЄС у випадку "так званих митниць оформлення за межами митної території ЄС або митних постів". У випадку таких пунктів оформлення (наприклад, автомобільні або залізничні переходи з третьої країни на митну територію ЄС), законодавство ЄС, що діє в третій країні, застосовується так само, як і на митній території.

Приклад:

Місця оформлення за межами митної території ЄС (у третій країні на іноземній території), де уповноважені німецькі або іноземні митні органи здійснюють офіційні дії відповідно до митного законодавства ЄС.

Місця оформлення та шляхи, що з'єднують їх з митною територією, якщо ними перевозяться товари, що імпортуються або експортуються, вважаються митною територією ЄС у цьому відношенні. Відомим прикладом є митниця Базель/Бадішер Банхоф.

Базель-Бадішер-Банхоф - одна із залізничних станцій (вокзалів) БАЗЕЛЯ (Швейцарія). Хоч станція знаходиться на території Швейцарії, перони та частина внутрішніх приміщень вокзалу мають екстериторіальний статус і належать Німеччині, сама станція належить Німецьким залізницям. Транскордонний перехід розташований у підземному переході, що веде від зала очікування до перонів. Базель-Бадхер-Банхоф - один з двох великих залізничних станцій Базеля, другий — вокзал Базель SBB, який є під орудою Швейцарських федеральних залізниць.

Ч.3 статті 1 МК ЄС передбачає певні винятки:

❖ Згідно з цим положенням, сфера застосування Митного кодексу ЄС обмежується так званими спеціальними податковими територіями. Зокрема, спеціальними територіями є території, на які поширюється дія Директиви 2006/112/ЄС (Директива про ПДВ) або Директиви 2008/118/ЄС (Директива про акцизи), а також частини зазначеної території, на які ця Директива не поширюється, або торгівля між частинами зазначеної території, на які ця Директива не поширюється. Для торгівлі на цих територіях передбачені спеціальні правила та спрощення. Стаття 134 UZK-DA передбачає відповідні правила для торгівлі зі спеціальними податковими зонами. В принципі, жодні митні формальності не вимагаються для транспортування до спеціальних податкових зон та з них. Товари є товарами Союзу і перебувають у вільному обігу. Однак митні формальності необхідні для забезпечення дотримання податкових вимог.

Приклад 1:

Для поставок на території, які не належать до митної території ЄС, але є територією держави-члена ЄС (наприклад, **Мелілья, Сеута** / Іспанія, які є територіями із особливим статусом), експортні декларації повинні бути подані для цілей ПДВ як доказ експорту з митної території ЄС.

Приклад 2:

Для поставок на території ЄС, які є частиною митної території, але на які не поширюється дія Директиви про ПДВ та/або Директиви про акцизний збір, експортні декларації також повинні бути подані для здійснення поставки, звільненої від ПДВ.

Приклад 4:

Хельголанд / Helgoland, Germany - острів у районі Німецької затоки Північного моря. Острівна група Гельголанд і Дюне є частиною німецької території і входить до складу району Піннеберг (Шлезвіг-Гольштейн) як незалежний муніципалітет Хельголанд. До обох островів застосовуються спеціальні податкові правила: хоча муніципалітет є частиною німецької економічної території, він не є частиною митної території Союзу, і на ньому не стягуються німецький акцизний податок.

Приклад 5:

Бюсінген /Busingen, Germany - відповідно до ст. 4 МК ЄС, не належить до митної території Союзу і відповідно розглядається як швейцарський муніципалітет. При переміщенні товарів між Бюсінгеном та рештою Німеччини необхідно дотримуватися тих самих правил, що й при переміщенні між країною, яка не є членом ЄС, та країною-членом ЄС, тоді як між Бюсінгеном та Швейцарією існує вільний рух. Деякі німецькі податкові закони, такі як німецький ПДВ та акцизні податки, не діють у Бюсінгені; тут застосовуються відповідні швейцарські податки. Як частина швейцарської митної території, існує безмитне переміщення товарів між Бюсінгеном, Швейцарією та Князівством Ліхтенштейн. Митне оформлення та контроль посилок на адресу 78266 Büsingen am Hochrhein (Німеччина). Посилки на адресу 8238 Büsingen (Швейцарія) перевіряються швейцарською митницею.

Ст. 2 МК ЄС «Делегування повноважень»

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 284

із зазначенням положень митного законодавства і передбачених ним спрощень щодо митної декларації, підтвердження митного статусу, використання процедури внутрішнього транзиту Союзу тією мірою, якою це не перешкоджає належному застосуванню відповідних податкових інструментів, що їх дія поширюється на торгівлю згаданими в статті 1 (ч.3) товарами Союзу. Такі акти можуть бути спрямовані на вирішення конкретних обставин щодо торгівлі товарами Союзу, що стосуються лише однієї держави-члена.

Ст. 3 МК ЄС «Завдання митних органів»

Митні органи передусім несуть відповідальність за нагляд за міжнародною торгівлею Союзу, таким чином сприяючи добросовісній і відкритій торгівлі, виконанню зовнішніх аспектів внутрішнього ринку, спільної торговельної політики та інших спільних політик Союзу, що мають вплив на торгівлю, а також загальній безпеці ланцюга постачання.

Митні органи повинні вживати заходів, що спрямовані, зокрема, на таке:

- (a) захист фінансових інтересів Союзу та його держав-членів;
- (b) захист Союзу від недобросовісної та незаконної торгівлі і водночас підтримка законної комерційної діяльності;
- (c) забезпечення захисту та безпеки Союзу та його резидентів, а також охорона довкілля, якщо необхідно — у тісній співпраці з іншими органами; та
- (d) підтримання належного балансу між митним контролем і сприянням законній торгівлі.

Ст. 5 МК ЄС «Терміни і означення»

Визначення, наведені в цьому законодавстві, не є вичерпним переліком.

Ряд додаткових визначень, які мають вирішальне значення для тлумачення або застосування митних правил, впливають з різних положень МК ЄС / UZK, а також підзаконних нормативно-правових актів.

Наприклад : Зокрема, ст. 37 Делегованого Регламенту Комісії / UZK-DA

Ст. 18 МК ЄС – Митний представник	Ст. 223 МК ЄС – Еквівалентні товари
Ст. 56 ч. 2 МК ЄС – Єдиний митний тариф	Ст. 240 МК ЄС – Зберігання на митних складах
Ст. 70 МК ЄС – Метод визначення митої вартості	Ст. 190 МК ЄС – Частковий огляд товарів і відбір зразків
Ст. 94 МК ЄС - Гарант	Ст. 36 UZK-IA – Електронна система для управління ризиками та митного контролю
Ст. 104 ч.1 МК ЄС – Запис в обліку	Ст. 329 UZK-IA – Призначення митниці вибуття

Найголовніші терміни ст. 5 Митного кодексу ЄС:

п.3 “митний контроль”

означає конкретні дії, які виконують митні органи для того, щоб забезпечити дотримання митного законодавства та іншого законодавства, що регулює прибуття, вибуття, транзит, переміщення, зберігання та кінцеве використання товарів, переміщуваних між митною територією Союзу та країнами або територіями, які не є частиною такої території, та перебування і переміщення на митній території Союзу товарів із третіх країн і товарів, поміщених під процедуру кінцевого використання

п.27 “митний нагляд”

означає дію, яку загалом вчиняють митні органи, щоб забезпечити дотримання митного законодавства та, у відповідних випадках, інших правових норм, застосованих до товарів, що є об’єктом такої дії

п.8 “митні формальності”

означає всі операції, що їх повинні виконати особа та митні органи для дотримання митного законодавства

Найголовніші терміни ст. 5 Митного кодексу ЄС:

<p>п.4 “особа”</p> 	<p>означає фізичну особу, юридичну особу та будь-яке об’єднання осіб, що не є юридичною особою, але що його згідно із законодавством Союзу або національним законодавством визнано об’єднанням, що має здатність вчиняти юридичні дії</p>
<p>п.5 “економічний оператор”</p> 	<p>означає особу, що в ході своєї комерційної діяльності провадить діяльність, регульовану митним законодавством</p>
<p>п.6 “митний представник”</p> 	<p>означає будь-яку особу, яку призначила інша особа для виконання дій і формальностей, необхідних згідно з митним законодавством у її відносинах з митними органами</p>
<p>п.12 “митна декларація”</p> 	<p>акт, яким особа повідомляє у встановленій формі та спосіб про своє бажання помістити товари під певну митну процедуру і зазначає при цьому, якщо необхідно, про будь-які особливі умови, що їх потрібно застосувати</p>
<p>п.34 “володілець товарів”</p>	<p>означає особу, що є власником товарів, або має подібне право розпорядження ними, або фактично володіє ними</p>

Найголовніші терміни ст. 5 Митного кодексу ЄС:

п.31 “особа, що має осідок на митній території Союзу”

- стосовно фізичної особи, будь-яку особу, яка постійно проживає на митній території Союзу;
- стосовно юридичної особи чи об'єднання осіб, будь-яку особу, що має місцезнаходження, головний офіс або постійне комерційне представництво на митній території Союзу

п. 33 “пред'явлення товарів митниці”

означає повідомлення митних органів про надходження товарів на митницю чи в будь-яке інше місце, що його визначили або схвалили митні органи, та доступність таких товарів для митного контролю

п.15 “декларант”

особа, яка подає від свого імені митну декларацію, декларацію тимчасового зберігання, загальну декларацію прибуття, загальну декларацію вибуття, декларацію зворотного вивозу або повідомлення про зворотний вивіз, чи особу, від імені якої подається така декларація або повідомлення

п.35 “суб'єкт процедури”

- особа, яка подає митну декларацію або від імені якої таку декларацію подано;
- або особа, якій передано права та обов'язки стосовно митної процедури

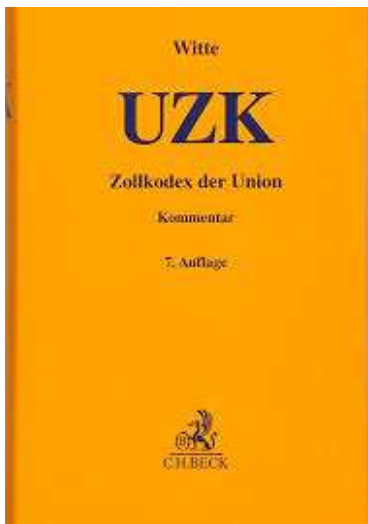
Найголовніші терміни ст. 5 Митного кодексу ЄС:

п.26 “випуск товарів”	означає дію, якою митні органи надають товари для цілей, визначених для митної процедури, що під неї їх поміщено
п.22 “митний статус”	означає статус товарів як товарів Союзу або товарів із третіх країн
п.23 “товари Союзу” 	а) товари, що повністю отримані на митній території Союзу та не включають товари, ввезені з країн або територій, які не є частиною митної території Союзу; в) товари, переміщені на митну територію Союзу з країн або територій, які не є частиною такої території, та випущені для вільного обігу; с) товари, отримані або вироблені на митній території Союзу виключно із зазначених у пункті (b) товарів або із зазначених у пунктах (a) та (b) товарів
п. 24 “товари з третіх країн” 	товари, що не є зазначеними в пункті 23 товарами, або товари, що втратили свій митний статус товарів Союзу

Найголовніші терміни ст. 5 Митного кодексу ЄС:

<p>п. 18 “митний борг”</p> 	<p>зобов’язання особи сплатити суму ввізного або вивізного мита, що встановлене на визначені товари згідно з чинним митним законодавством</p>
<p>п. 19 “боржник»</p>	<p>будь-яка особу, що несе відповідальність за сплату митного боргу</p>
<p>п. 20 “ввізне митно”</p>	<p>означає мито, що підлягає сплаті за ввіз товарів</p>
<p>п. 21 “вивізне мито”</p>	<p>означає мито, що підлягає сплаті за вивіз товарів</p>
<p>п. 28 “повернення”</p>	<p>означає відшкодування сплаченої суми ввізного або вивізного мита</p>
<p>п. 29 “звільнення від сплати”</p>	<p>означає звільнення від зобов’язання сплатити суму ввізного або вивізного мита, яку не було сплачено</p>
<p>п. 39 “рішення”</p> 	<p>будь-який акт митних органів стосовно митного законодавства, який містить рішення в конкретній справі та має юридичні наслідки для відповідної особи чи осіб</p>

4. Дозволи / рішення митних органів та митного права ЄС

Правові підстави:

➤ Ст. 11 - 18 Делегованого Регламенту
Комісії (ЄС) 2015/2446
(конкретизація положень МК ЄС)

а також

Ст. 8 - 15 Імплементативного
Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2447
(конкретизація положень МК ЄС)

Рішення, ухвалені за заявою

Ст. 22

1. Якщо особа подає заяву на ухвалення рішення щодо застосування митного законодавства, така особа повинна надати всю інформацію, необхідну компетентним митним органам для того, щоб вони могли ухвалити таке рішення. Також заяву на ухвалення рішення можуть подавати декілька осіб, і рішення може бути ухвалено щодо декількох осіб, відповідно до встановлених у митному законодавстві умов.
2. Митні органи повинні невідкладно, і не пізніше 30 днів після отримання заяви на ухвалення рішення, перевірити, чи виконано умови для прийняття такої заяви. Якщо митні органи встановлять, що заява містить усю інформацію, необхідну для ухвалення ними рішення, вони повинні повідомити заявника про її прийняття протягом вказаного в першому підпараграфі строку.
3. Якщо не передбачено інше, компетентний митний орган повинен ухвалити зазначене в параграфі 1 рішення та повідомити заявника невідкладно, і не пізніше 120 днів із дати прийняття заяви. Якщо митні органи не можуть дотриматися строку для ухвалення рішення, вони повинні поінформувати заявника про це до закінчення такого строку, зазначивши причини і додатковий строк, що вони вважають необхідним для ухвалення рішення. Якщо не передбачено інше, такий додатковий строк не повинен перевищувати 30 днів.

Ст. 22

Без обмеження змісту другого підпараграфа, митні органи можуть продовжувати строк для ухвалення рішення згідно з митним законодавством, якщо заявник просить про продовження для внесення коригувань для того, щоб забезпечити виконання умов та критеріїв. Митні органи, що ухвалюють рішення щодо продовження строку, повинно бути повідомлено про такі коригування і додатковий строк, необхідний для їх внесення.

4. Якщо інше не передбачено в рішенні або митному законодавстві, рішення набуває чинності з дати, в яку його отримав заявник або в яку вважається, що він його отримав. Крім передбачених у статті 45(2) випадків, ухвалені рішення підлягають примусовому виконанню митними органами з такої дати.

5. Якщо інше не передбачено митним законодавством, рішення діє безстроково.

6. До ухвалення рішення, що негативно вплине на заявника, митні органи повинні повідомити заявника про підстави, на яких вони мають намір ухвалити своє рішення, а заявник повинен мати можливість висловити свою точку зору протягом визначеного строку з дати, в яку він отримав таке повідомлення або в яку вважається, що він його отримав. Після закінчення цього строку заявника повинно бути повідомлено про рішення у відповідній формі.

7. У рішенні, що негативно впливає на заявника, повинні бути вказані підстави, на яких воно ґрунтується, та право на оскарження, передбачене в статті 44.

Управління рішеннями, ухваленими за заявою

Ст. 23

1. Утримувач рішення повинен дотримуватись зобов'язань, що виникають на підставі такого рішення.
2. Утримувач рішення повинен невідкладно поінформувати митні органи про будь-які обставини, що виникають після ухвалення рішення і можуть вплинути на збереження ним чинності або його зміст.
3. Без обмеження встановлених в інших сферах положень, що визначають випадки, в яких рішення є або стають недійсними, митні органи, що ухвалили рішення, можуть у будь-який час скасувати, змінити або відкликати його, якщо воно не відповідає митному законодавству.
4. В окремих випадках митні органи повинні здійснити таке:
 - (a) повторно оцінити рішення;
 - (b) призупинити дію рішення, яке не підлягає скасуванню, відкликанню або зміні.
5. Митні органи повинні контролювати умови і критерії, що їх повинен виконати утримувач рішення. Вони також контролюють дотримання зобов'язань, що виникають на підставі такого рішення. Якщо утримувач рішення має осідок менше трьох років, митні органи повинні здійснювати ретельний нагляд за ним протягом першого року після ухвалення рішення.

Ст. 27

Скасування сприятливих рішень

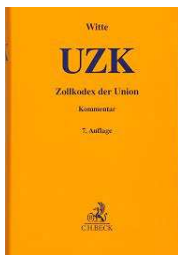
1. Митні органи повинні скасувати рішення, що є сприятливим для утримувача рішення, якщо виконано всі такі умови:
 - (a) рішення ухвалено на основі неправильної або неповної інформації;
 - (b) утримувач рішення знав або повинен був знати, що інформація була неправильною або неповною;
 - (c) якби інформація була правильною та повною, рішення було б іншим.
2. Утримувач рішення повинен бути повідомлений про його скасування.
3. Скасування набуває чинності з дати, в яку набуло чинності первинне рішення, якщо інше не зазначено в рішенні відповідно до митного законодавства.

Ст. 28

Відкликання та внесення змін до сприятливих рішень

1. Сприятливе рішення підлягає відкликанню або зміні, якщо, крім зазначених у статті 27 випадків:
 - (a) одна чи більше умов ухвалення такого рішення не виконані чи більше не виконуються; або
 - (b) у разі подання відповідної заяви утримувачем рішення.
2. Якщо не передбачено інше, адресоване декільком особам сприятливе рішення може бути відкликано тільки відносно особи, яка не виконує покладеного згідно з таким рішенням зобов'язання.
3. Утримувач рішення повинен бути повідомлений про його відкликання або зміну.
4. Дія статті 22(4) поширюється на відкликання або зміну рішення. Але у виняткових випадках, якщо цього вимагають законні інтереси утримувача рішення, митні органи можуть не більш ніж на один рік відкласти дату, в яку набуває чинності відкликання або зміна. Ця дата повинна бути вказана в рішенні про відкликання або внесення змін.

Найбільш поширені рішення митних органів (п. 39 Ст.5 МК ЄС)

Форми рішень: розпорядження, рішення, постанови, приписи, дозволи

приймаються у випадку вчинення дії/діянь у сфері митного права

врегульовують правовим способом наслідки, що настають

спрямовані конкретним виконавцям або до конкретної справи

адресовані одній або декільком особам (групі осіб)

Дозвіл як найбільш сприятливе рішення митних органів

Володілець дозволу

- особа як носій прав та обов'язків, що надаються і виникають у зв'язку із отриманням дозволу
- відрізняється від суб'єкта процедури (п.35 ст. 5 МК ЄС) –
а) особа, яка подає митну декларацію або від імені якої таку декларацію подано; або (b) особа, якій передано права та обов'язки стосовно митної процедури

Рішення митних органів (ст. 22 МК ЄС)

- пов'язані із заявою на тримання дозволу
- приймаються протягом 120 днів
- можуть бути юридично оскаржені
- судові та позасудові способи захисту відповідно до німецького процесуального права

Суттєві дозволи митного права Європейського Союзу

Митні дозволи надаються під час різних митних процедур і спрощень
(нижче перераховані лише найважливіші з них)

Статус АЕО (ст. 38, 39 МК ЄС)

Відстрочка сплати платежу (ст. 110 МК ЄС)

Підготовка і надання документів АЕО для декларування з дозволу митних органів (ч.3 ст. 163 МК ЄС)

Дозвіл на експлуатацію складів тимчасового зберігання (ст. 148 МК ЄС)

Комплексна гарантія для покриття митного боргу стосовно двох або більше операцій, декларацій або митних процедур (ч.5 ст. 89; ст. 95 МК ЄС)

Спрощенне декларування (ч.2 ст. 166; ч.1 ст.177; ст.179; ст. 182 МК ЄС)

Особливі процедури (ст. 211 МК ЄС- aktive und passive Veredelung, vorübergehende Verwendung, Endverwendung, Betrieb von Zollagern)

Вимоги до запитів щодо надання дозволів

Умови надання дозволу відповідно до ст. 145 Делегованого Регламенту 2446 (DA):

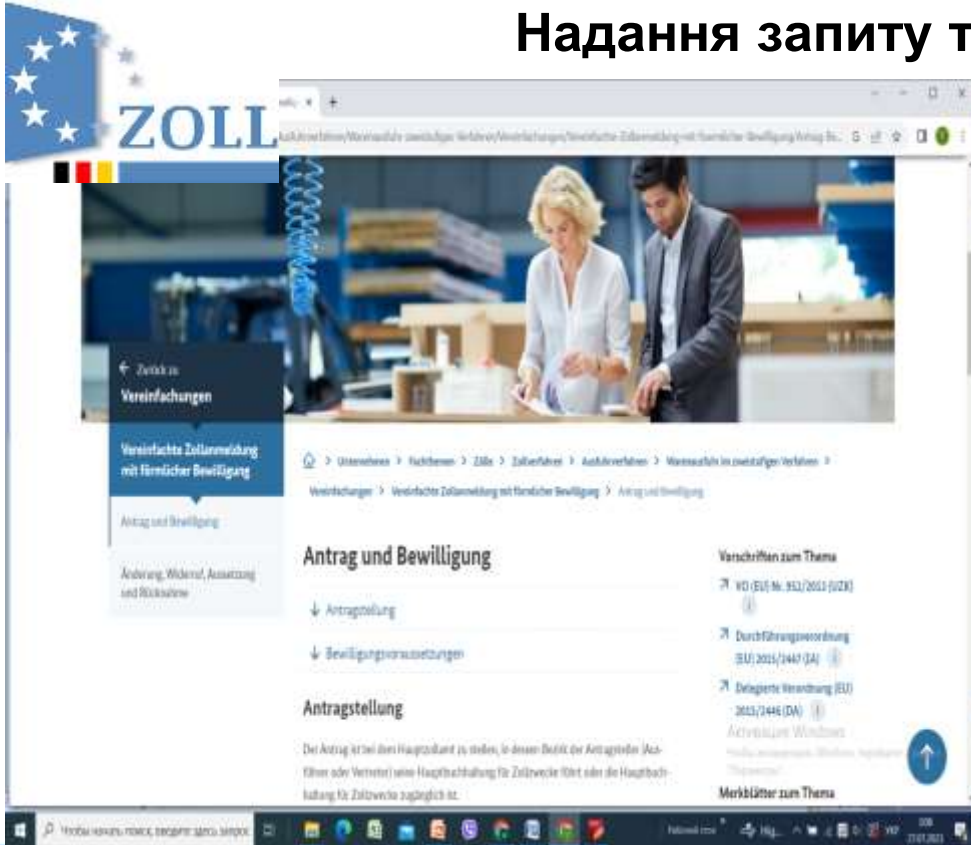
- 1) відсутність серйозних або неодноразових порушень митного та податкового законодавства;
- 2) відсутність серйозних кримінальних злочинів у сфері господарської діяльності;
- 3) адекватні процедури оформлення ліцензій та дозволів, пов'язаних із заборонами та обмеженнями (включаючи заходи комерційної політики), а також забезпечення дотримання заборон та обмежень;
- 4) підвищення обізнаності персоналу.

Вважається, що власники дозволу на спрощення митних формальностей (AEO Authorization for Customs Simplifications, AEOC) відповідають вищезазначеним критеріям і вимогам.

Офіційний дозвіл на спрощене декларування при експорті видається за формою 0851. Компетентна головна митниця регулярно і безперервно перевіряє, чи продовжують виконуватися умови надання дозволу і чи виконуються зобов'язання, що випливають з дозволу (моніторинг).

Надання запиту та отримання дозволу

ZOLL

vereinfachte Zollanmeldung mit fremdlicher Bewilligung

Antrag und Bewilligung

▼ Antragstellung

▼ Bewilligungsvoraussetzungen

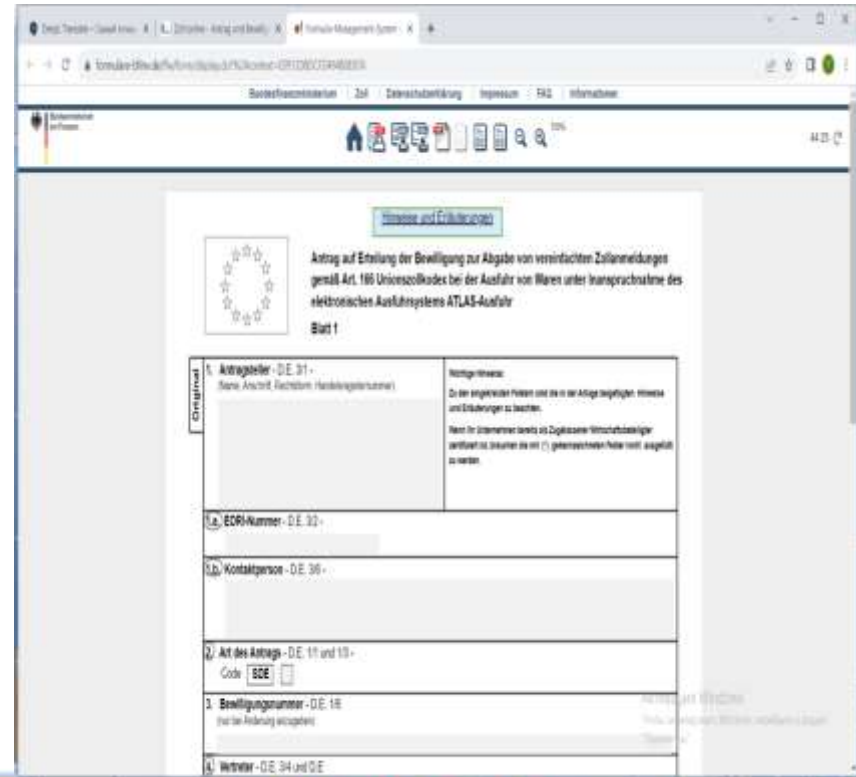
Antragstellung

Der Antrag ist bei dem Hauptzollamt zu stellen, in dessen Bezirk der Antragsteller (Ausführer oder Vertreter) seine Hauptgeschäftsbahn für Zollzwecke führt oder die Hauptgeschäftsbahn für Zollzwecke zugleich hat.

Vorschriften zum Thema

- VO (EU) Nr. 952/2013 (U23)
- Durchführungsvorschrift (EU) 2015/1443 (JA)
- Delegierte Verordnung (EU) 2015/2448 (DA)

Merkblätter zum Thema

Antrag auf Erteilung der Bewilligung zur Abgabe von vereinfachten Zollanmeldungen gemäß Art. 185 Unionscodex bei der Ausfuhr von Waren unter Inanspruchnahme des elektronischen Ausfuhrsystems ATLAS-Ausfuhr

Blatt 1

1. Antragsteller - DE 31 - Name, Anschrift, Rechtsform, Handelsregisternummer	Notigkeitsniveau: Da der angegebene Name und die in der Anlage beigefügten Hinweise und Erklärungen zu beachten. Nimmt Ihr Unternehmen bereits als Digitalisierter Wirtschaftsbürger teilhaftig ist, können die von (2) genannten Punkte nicht ausgefüllt werden.
2. EORI-Nummer - DE 32 -	
3. Kontaktperson - DE 36 -	
4. Art des Antrags - DE 11 und 13 - Code SCE	
5. Bewilligungsnummer - DE 18 (nur bei Änderung ausgefüllt)	
6. Vertreter - DE 34 und DE	

Загальні правила щодо рішень, ухвалених за заявою

Статті 11 - 18 Делегованого Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2446
(конкретизація положень МК ЄС)

Ст.11 – Умови прийняття заяви

Ст. 12 – Митний орган, компетентний ухвалювати рішення

Ст. 13 – Продовження строку ухвалення рішення

Ст. 14 – Дата набуття чинності

Ст. 15 – Перегляд рішення

Ст. 16 – Тимчасове зупинення дії рішення

Ст. 17 – Строк тимчасового зупинення дії рішення

Ст. 18 – Закінчення тимчасового зупинення дії рішення

Рішення, які ухвалюють митні органи та ухвалені за заявою Статті 8 - 15 Імплементативного Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2447 (конкретизація положень МК ЄС)

- Ст. 8 – Загальна процедура щодо права бути почутим
 - Ст. 9 – Спеціальна процедура щодо права бути почутим
 - Ст. 10 – Електронні системи для рішень
 - Ст. 11 – Митний орган, призначений отримувати заяви
 - Ст. 12 – Прийом заяви
 - Ст. 13 – Зберігання інформації щодо рішень
 - Ст. 14 – Консультація між митними органами
 - Ст. 15 – Відкликання сприятливого рішення
- Рішення діє **безстроково** відповідно до **ч.5 Ст. 22** МК ЄС і є чинним на всій території Митного союзу відповідно до **Ст. 26** МК ЄС.

5. Строки і санкції у митному праві ЄС

Строк - це визначений або такий, що може бути визначений, проміжок часу, протягом якого має бути здійснена певна дія або відбутися подія, щоб вклатися у встановлений строк. Строки необхідні для досягнення достатнього рівня юридичної ясності та правової визначеності. Закінчення такого строку без вчинення такої дії або без настання такої події може мати наслідки, передбачені матеріальним або процесуальним (Witte, Wolfgang. С.61).

Такі строки дії або випробувальні строки, протягом яких мають бути здійснені певні дії з боку суб'єкта господарювання, можна знайти в різних статтях Митного Кодексу ЄС.

Строки у митному праві Європейського Союзу

Строк	Продовження строку
<ul style="list-style-type: none">➤ Часові рамки, в межах яких митні органи повинні діяти (наприклад, строки прийняття рішень)➤ строки, протягом яких повинні діяти суб'єкти ЗЕД (строки для оскарження, строки для подання заяви)➤ строки для підтримки (зберігання документів)➤ строки термінів дії (наприклад, дозволів або наданих прав)➤ строки позовної давності (наприклад, строк позовної давності митного боргу, ст. 103)➤ строки, після закінчення яких мають бути сплачені відсотки (наприклад, у разі невиконання рішення про повернення коштів, ст. 116 (6) UA 2 UZK)	<p>Якщо не передбачено інше, періоди, дати та строки, встановлені митним законодавством, не можуть бути продовжені або скорочені, відкладені або перенесені, див. ч. 1 Ст. 55 МК ЄС.</p> <ul style="list-style-type: none">- Продовження строку можливо лише згідно норм, встановлених законом.- Як правило, для продовження строків на користь суб'єкта господарювання необхідно подати заяву.

Наприклад, абз. 3 статті 33 МК ЄС встановлює, що рішення щодо зобов'язальної тарифної інформації (ЗТІ) чи зобов'язальної інформації про походження (ЗІП) є чинними **протягом трьох років** із дати набуття чинності рішенням. Після закінчення цього терміну митна інформація втрачає обов'язкову силу, і власник рішення повинен звернутися за новим рішенням.

Наприклад, абз. 1 статті 103 МК ЄС. Боржник не повідомляється про митний борг **по закінченні трьох років** із дати виникнення митного боргу. Це забезпечує правову визначеність для боржника. Боржник більше не повинен очікувати вимоги про сплату після закінчення строку позовної давності. Митний борг не має строку давності.

Слід розрізняти наступні моменти:

➤ **Протягом 30 днів** з дня отримання заяви про прийняття рішення митний орган повинен перевірити, чи дотримані умови для прийняття заяви. Про повноту поданих документів має бути повідомлено заявника (ч. 2 ст. 22 МК ЄС).

Заява про прийняття рішення, пов'язаного із застосуванням митного законодавства, приймається, якщо виконані умови, перелічені в ст. 11 Делегованого Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2446.

Саме рішення, а також повідомлення про нього повинні бути прийняті невідкладно, але **не пізніше 120 днів** з дня прийняття заяви (ч. 3 ст. 22 МК ЄС).

-
- Якщо митні органи не можуть дотриматись строку для прийняття рішення, вони повинні повідомити про це заявника до закінчення цього строку із зазначенням причин та додаткового періоду часу, який вони вважають необхідним для прийняття рішення. Якщо не зазначено інше, цей додатковий строк **не повинен перевищувати 30 днів**.

Без обмеження змісту другого підпараграфу, митні органи можуть продовжувати строк для ухвалення рішення згідно з митним законодавством, якщо заявник просить про продовження для внесення коригувань для того, щоб забезпечити виконання умов та критеріїв. Про такі коригування та додатковий період, необхідний для їх внесення, повідомляється митним органам, які приймають рішення про продовження строку.

Обчислення строків:

❖ Регламент Ради (ЄС, Євратом) № 1182/71 від 3 червня 1971 року про визначення правил, що застосовуються до періодів, дат і строків (Офіційний вісник L 124. 08/06/1971). Цей регламент є різновидом загального процесуального права на європейському рівні.

Якщо заявка подається декларантом/суб'єктом ЗЕД, **наприклад, 30.06.22**, це означає наступне для відповідності критеріям прийнятності кінцевого терміну:

Початок перебігу строку впливає із ч.1, ч.2 (b) Ст.3 Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № **1182/71** від 07 червня 1971 р. Відповідно до Регламенту, відповідний день події не включається в розрахунок строків.

Таким чином, перебіг строку починається лише наступного дня о **0** годині, в даному випадку **31.06.23** о **0** годині.

Тривалість строку тепер визначається МК ЄС.

Таким чином, **30** днів, передбачені статтею ч.2 ст. 22 МК ЄС, починають відраховуватися з цього моменту.

Закінчення строку знову ж таки визначається за допомогою норм загального процесуального права, а саме ч.2 (b) Ст. 3 Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 1182/71 від 07 червня 1971 р.

Відповідно до нього, 30-денний строк закінчується зі спливом останнього дня строку, що відраховується від початку перебігу строку.

Приклад :

Приклад обчислення строків:

Початком строку вважається наступний день після події, а саме 20.10.21 р. Це означає, що звичайний кінець строку припадає на неділю, тобто 20.10.2024 р. Стаття 3 Регламенту про строки передбачає, що місце неділі займає наступний робочий день, в даному випадку 21.10.2024 р. У цьому випадку термін закінчується в кінці 21.10.2024 р. Після цієї дати жодних подальших записів на рахунках і жодних подальших повідомлень про митний борг не може відбутися.

19.10.2021

- Виникнення митного боргу
- ч.1а, ч.2 Ст.77 МК ЄС

20.10.2021

- Початок перебігу строку
- ч.2с Ст.3 Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 1182/71 від 07.07.1971

21.10.2024

- Закінчення строку
- ч.2с V.m., ч.4 Ст.3 Регламенту Ради (ЄС, Євратом) № 1182/71 від 07.07.1971

Санкції у європейському митному праві

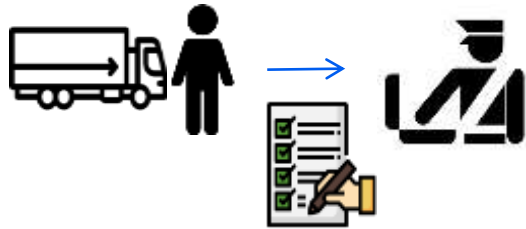
Ч.1. Кожна держава-член повинна передбачити санкції за недотримання митного законодавства. Такі санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

Ч.2. У разі застосування **адміністративних** санкцій вони можуть мати, між іншим, одну чи обидві такі форми:
(а) **грошовий штраф**, що його стягують митні органи, включаючи, у відповідних випадках, платіж, здійснюваний замість кримінального покарання;
(б) **відкликання будь-якого дозволу**, що ним володіє відповідна особа, призупинення його дії або внесення змін до нього.

Ч.3. Держави-члени повинні повідомити Комісію протягом **180 днів** із дати застосування цієї статті, відповідно до ст. 288 (ч.2), про передбачене в параграфі 1 цієї статті чинне національне законодавство та невідкладно повідомляти її про будь-які наступні зміни, що впливають на це ззаконзаконодавство.

Програма Еразмус
Жана Монне
МИТНЕ ПРАВО ЄС

6. Правовий статус декларанта та особи, уповноваженої на декларування

Декларант:

- 1) особа, яка подає від 2) свого імені
 - митну декларацію,
 - декларацію тимчасового зберігання,
 - загальну декларацію прибуття,
 - загальну декларацію вибуття,
 - декларацію зворотного вивозу або
 - повідомлення про зворотний вивіз, чи
 - особу, від імені якої подається така декларація або повідомлення (п.15 Ст. 5 Митного кодексу ЄС)

Стаття 18 Митного кодексу Європейського Союзу передбачає, що будь-яка особа може призначити **митного представника**.

"Особа" відповідно до ч. 4 ст. 5 МК ЄС означає:

- фізичну особу
- юридичну особу, або
- об'єднання осіб, яке не є юридичною особою, але відповідно до законодавства Європейського Союзу або національного законодавства має правоздатність ефективно здійснювати юридичні операції (z.B. OHG, KG, BGB-Gesellschaft).

Представництво допускається як безпосередньо, якщо представник діє від імені та за рахунок іншої особи, а також опосередковано, якщо представник діє від свого імені, але за рахунок іншої особи.

Представник в принципі повинен бути заснований на **митній території Європейського Союзу**. Це не застосовується, якщо декларант не зобов'язаний мати місцезнаходження на митній території Європейського Союзу (ч. 3 Ст. 170 МК ЄС), якщо не зазначено інше (наприклад, у ч. 2 Ст.210 Делегованого регламенту (ЄС) 2015/2446 (DA)). Представник повинен заявити, що він діє від імені особи, яку представляє. Він також повинен вказати, чи є це **прямим** або **непрямим** представництвом, і мати **повноваження** на представництво (ст. 19 МК ЄС).

Особи, які не заявляють, що вони діють від імені або за рахунок іншої особи, або заявляють, що вони діють від імені або за рахунок іншої особи, але не мають повноважень на представництво, вважаються такими, що діють від свого імені та за свій рахунок.

Непряме представництво:

➤ Відповідно до ч. 1 ст. 51 у поєднанні з ч. 1 ст. 15 МК ЄС, **непрямий представник** зобов'язаний надати митним органам усі документи та інформацію, необхідні для виконання митних формальностей та здійснення митного контролю.

Відповідно до ч. 1 ст. 15 МК ЄС, непрямий представник зобов'язаний зберігати всі документи та інформацію, необхідні для виконання митних формальностей та митного контролю, зокрема ті, що мають значення для оподаткування (митна декларація, договори купівлі-продажу, каталоги, описи товарів, резервні зразки, квитанції про переказ коштів тощо), принаймні у вигляді копії (у тому числі в електронному вигляді), доступній та прийнятній для митних органів, протягом щонайменше **трьох** років, а також, відповідно до ч. 1 ст. 48 МК ЄС, пред'являти їх митним органам на їхню вимогу в разі проведення митної перевірки.

Непряме представництво:

- Бути доступним і прийнятним" означає, що непрямий представник повинен мати прямий або хоча б опосередкований доступ до вищезазначених документів та інформації, щоб він міг пред'явити їх митним органам або дозволити їм оглянути їх у визначений ними строк під час проведення митного контролю.
- Це стосується, зокрема, документів та інформації, що перебувають у володінні або зберігаються у третьої особи. Якщо непрямий представник не може надати необхідні документи під час митної перевірки або не може надати доступ до фінансової звітності третьої особи (наприклад, продавця з третьої країни), митна вартість визначається за остаточним методом (ч. 3 ст. 74 МК ЄС), а непрямий представник несе відповідальність як декларант за сплату ввізного мита, що підлягає сплаті.

Літературні джерела:

<https://drive.google.com/file/d/1ja9pPtDgCOF6ovJhWddIKbCXxlyUswSR/view>

Co-funded by
the European Union

Програма Еразмус + напрямку Жана Моне
МИТНЕ ПРАВО ЄС

Програма Еразмус + напряму Жана Моне
МИТНЕ ПРАВО ЄС

Державний податковий університет, м. Ірпінь,
вул. Університетська, 31

Координатор проекту – Ірина ПЕТРОВА
Тел.: +38(067)317 9250

39.12@dpu.edu.ua (кафедра)
irynaanna1970@yahoo.com

Co-funded by
the European Union